

ערים עתיקות בגליל

1. עכו (עַכָּא, ACCO, ACRE)

* קדוה -

זר חוף זכרון-המיפול הנשאר את שמה. כ-42,000 אוכלוסין (1989), וכ-12,000 אדם דנו-מיטטיים, המתגוררים, קרואים, קין החלמה, אלה מוסלמים. אתרים מועדפים: החומות, המ-הייזים, קו"ס אקדמיים, "כפר-פאדסה" (מוסד חינוכי של אליית בולד), מרכז אאמנויות אאמנויים ("פטיביל-עכו"), מרכז הדת היהודית, קניע מימלא לניהל-דיית חלואים, חללה-חקאיות, אאמנויות לתקלת רחוק אאמנויים. מטסקה: תירות אקייט, דיית, מינהל למסחר, עתפי תעשייה (קאמק-עכו, דלמית אדיר).

* זקור -

מגדלי-העל העתיקות קולת דום-התבון לעתיד-התבון. כלות-הרכיב קולת אלו קין חלוא סוריה, מוסלמטמיה, מזריים אוני היז-התבון. שמה ("עכו", "עכא") מלפני התחלת מלכות עתיקות החלמה (מ' דנת) חסכו מזר כעיתות מזלזלת. קיימ-עכו (זמנת-הדחת פאליאול), אשר נאמרה מליק דעפק. נלמן שגד רום אית. נכלה דנתת שגד-אשר, אך אא נכשה אנתיה מזר ונכרת ד-701 נכשה מ' סנוריה, מליק אשר, אספחה אפחלת דזר (זאר). ד-333 נכשה מ' אפסנדר-מקדון, אפכה אמלטה היניסטיות, אלהן-פודוליימאייס. עתקפה זא הודתק מרפז הדר אפתא א חזי-האו של חוף-הים. עכו נותרה מזר אליית של אאמנויים דיומי החסמאניים, אהלו אא הציטו אכלזקה. עתקפה הדלמית ביתה אלא פוישה אאמלטה מרפזית דגלו. דאתה עת הנישול דה אפ יבויז, שרדוז אהם נהגן דמרה-הגדול. אלהן תערו אנתעו דה. עתקפת המעלה אהטמנה שלמה דה קהילה יהדות גדלה, ארדום אהכמו הודק שגלו דה. עתקפה המעלה פריחה דעכו קהילה שלמנוית גדולה (מ' סמריטיקו). ד-146 נכשה לעון מה מ' הפרסיים. אאז הפולקס הודד הודד מזר שמה העתק אהנכתי. פריחה מתעשת מזר חלה אחר כילמה מ' פזיל קניז (1104 אח'ס), שפפליה אמאמ-ראשו קולו לניזרו אלה. אחר אקדון ירמאיים, שלמה עכ כדירת האחרת של הצדקניז דא, אנתעו אנהג-התערו איהליים אנתעו דזיר. עכו הפכה מזר על ראשת אכפון-איי, אמרפז מינהל אשלמאן, אדשן אגלו, דאכה דמשק. אישום יהליים מפרסיים עקרו אשה דה (המגדל-1165, רי יעלה אחרוני-1212, המגדל-1266). ד-1291 נכשה אפרסה מ' סאלטאן מזריים, ארק קמחצת המאה ה-14 נקנתה מתורגמה אכן הנישול דה יהליים. קלו מאקני הדדלויים תערה אנהגמה עכו זד אמאה ה-18, באשר השאט הדדלוי-טאקר אל-עמרה-פפכה אהרת, דיזר אלה, הקיז אכסנות למסגדום, אולף העלון יהליים (מלכת למח'ס) אהתגדר דה. עתקפה הלתמאנית היתה עכ אמרפז השאטן קאני אסוריה. הפליט המלמי אאמיה (מ' אל-עכאר) פלרת-הראשיים, 1775-1804) הקיז את המוסגד המפורסם, קנה את החלמה הנכחות וניזק את אמתיה מייז מפקדו. סולד הצי הדדלוי הציח אל-עכאר אהדלו את פאליאול (1799), תלך סולד ראש מינהל היהודי-תיים פרתו. קין 1831-1840 נכשה עכו מ' כדא מזריים לעכדיו-אדבראיים-דאשא. ד-1918 נכשה הדדלויים, דפיקל אאנוי, אקדא דה את מרפז שאטלום דכפון-אוי. ד-1939 עקרו אחרוני היהליים את הודו, אלו שאוריה מ' "היהל" דמאו 1948.

* מקורות (א) עכו אנתעו (קדום 24-25), נולד 1983.
(2) אנתקלפיה אהפולת ארכיאולוגית דאיי, ד, מ' 455-459.

ערים עתיקות בגליל

4. צִפּוֹת (SAFAD)

* קהלה
צורה גליל-הדאון המאה ה-11 (845-900 מ') מתחילת ימי דות שני. שימשה אפרקיס כחברת
הגליל. כ-18,000 נפש (1989), שטח- כ-15,000 דונם. תוסלות: תיילת, לוקס, מסחר לשיחתי, קריית אלמני, דת-חליט מרכזי, מניאון, זמנות-הדפוס (שאלות אונקדוטות דה-אין).

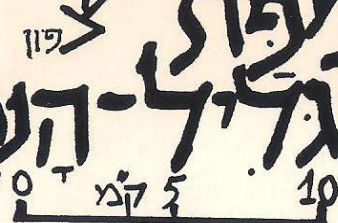
* זכר

מקור השם דת-זכר, אולי משארש ז'כ'ה, משאש שהיא זכרה. סקולותה. (קדוש הלמני: ראשי-
תלות של ז'כ', פאר, תפארת, או ז'כרות, פאה, תפאון). לעיתים אף "זכר" זהו בקב"ש של אי, ולבנה
כזר הקדשה להיוסתרין. לפורת, ארואלה, אכז' יוסף קן-מתתיהו (ז'כרה) זרשימת ודני הגליל
שהוא דיכר. זמתי חרין דת שני ישו דה לישולת בלניס אדית יקיס אפישחור. דתקלות הלניס
להתאמה התגלית דה תנאיז אמוראים ריזיס. מבסגתה היו משיאון משיאות אבדוד אף ראשי-
חלשום אמודיוס. זבת חלנית לעזרת דיוו ה'זכרניס, שהקמו דה (ז-1140) מצבה-תקית (כוא:
"גן-המצבה"), שנמסה ד-1140 אפופאריס. ד-1170 קוקר דה ר' זנימן מטובה אדלח אף העיזר
יהויס. ד-1188 נכשה אף ז'זאח אד-ז'ין, אד-1190 ז'ז' ריז'ארד-דה-הארו. ד-1220 נכשה של
הטמפריס לשיקמו את המצבה. רק ד-1266 גרמ הזכרניס מצבון-הארץ אף הסלטאן הממלוכי
ז'ידרס. הקהלה היהודית חידשה דראגות המאה ה-13 (דגות אלחרניו שדוקר דה ד-1216)
והמשיכה ג'ס דמאה ה-14, ז'ז'רין קבוא שוללנית. אחר גרוס ספרד, 1492, הגיעו אלבת הרה
מגרוסיס, אלאחר הפואש הערבי (1516), ה'ז'רפ' יהויס-ספרדיים מתרביה. דמאה ה-16 נכרה זבת
אלקב כפאני אדתי י'לזי, שלשק אלו ז'ויניס מניולה לעזבון-אפריקה. כן הערפלו דה מקדוים ריזיס,
זבת היתה אמרפז-הקדשה היהודי, (אנסתיה אף זקדו של ר' שמחן דה יחאן, זמירין הסמכה, האמור
אדית מחקר ספר "הגלה") דאותה שתי פדלו דה ג'ז'י החכמים כר' יוסף קארן (מחקר "שולחן-אדוק",
שהתארר דדניה); ר' שלמה אקדף (מחזר הפיוט "לכד דגוי") ז'ר' יצחק ארוא (האר"י הקב"ש) אד-1577
הקמו הזאזיס אלשפני זבת את ז'ית-הדפוס הדואלן דמג'ית. לען תחילת המאה ה-17 נסודד
מצדה הפכאני והמחית של זבת, זקד מחנות פנוולות זין ש'טויס וקלנייס. הדגיה נמשכה דמאה ה-18,
אנזבה סלף המאה ה-18, שם אדית חסידיי הדג'ט (1778) א'תלמיזי הג'רא (1810). אדון התמט של
הוישק היהודי זקד מגפולת רדדית-אבמה אמחנות, כגון- מג'פת 4-1812, מאקקי הדלניס דאפרזאזיס
ד'אלשא-המז'רי אדדדיוס (שנות ה-30 של המאה ה-19), הדגה ד-1837, שהרס פולו את דמז'ר אד
א-5,000 הולניס (4,000 יהויס). מ-1850 אמק, שם התמצקת ק'שלוסן הערפזי, התכה נביה יהודית
אלבת, שפשתרה ג'ס דבולסדת המלשלת היהודית ק'ג'לו זסלף אדתי מאה. הסכפ שייקס-פיקו (זין
דריטניה אלבת, 1916) הוצא את זבת מבתחום הקדושו של איי, אך ג'ס אלוך כ' תקפת הלנדט
הדוטו דדעה זבת היהודית מחנייה פ'כאית לדמגראפיות. דד-1948 התגלח דה ר' 2,000
'לז'יס אדמת 12,000 אדדיוס, שהפשתלו אף המצבה והמסדה לשמו מז'ר אף הרגד היהודי. זבת
שחרה ל'י הפלמח.

* אתרוס חסודיס

ד'קית-הממשה (סדאיה) והתקפה התלבות להקדויות. כוא: מרכז קהילתי ג'ג אופסון. * ד'ת-הקדחת
היה (אד-זמורד הדזר אמרד היה קדרי ר' יוסף קארן והאר"י הקב"ש) (אפולו הנזיא הלני?) * ד'ת-כנסת-
א"ג אדלהק, שז ספר תורה זעק, המוחס אר' יצחק אפלה, שהקא אף מג'הו ספרד; ג'ג האר"י הקב"ש
(אשפני, א'חוד ספרדי) ג'ג יוסו ד'ז'אק, אז קדרי ר' יוסו מהמאה ה-3. מכאן מודד דתלכה ספר-התורה
לעירן דזרת א"ג ז'ז'רין * המצבה ה'זכרניס מתמאה ה-12. * קריית הזלניס דזר דתתקה.

מפת הגליל-העליון

מ.ב.נ.ו.ן (א.ד.ל.) - רצועת הבטחון

מפת מדינת ישראל, 1986